

**Lịch sử hoàn vũ theo gia tể của Đức Chúa Trời—
Lịch sử thần thượng bên trong lịch sử con người
để hoàn thành khát vọng của lòng Chúa là có một người mới trong thực tại**

Đọc Kinh văn: G-ên 1:4; 3:11; Êph. 1:3-6; 2:15; 4:22-24; Mi. 5:2; Khải. 19:7-9

I. Trong vũ trụ này có hai lịch sử: lịch sử của con người, tức lịch sử phạm nhân, và lịch sử của Đức Chúa Trời, tức lịch sử thần thượng; lịch sử của con người là vỏ bên ngoài, còn lịch sử của Đức Chúa Trời là hạt bên trong vỏ ấy—đc. G-ên 1:4:

- A. Lịch sử thần thượng bên trong lịch sử phạm nhân được khai thị trong Kinh Thánh cách khá chi tiết; lịch sử của Đức Chúa Trời là lịch sử của chúng ta vì Ngài ở trong mối liên hiệp với chúng ta:
1. Chúng ta cần thấy lịch sử của Đức Chúa Trời trong quá khứ đời đời là sự sửa soạn chuyển động của Ngài trong mối liên hiệp với con người:
 - a. Lịch sử thần thượng bắt đầu với Đức Chúa Trời đời đời và gia tể của Ngài; theo gia tể của Ngài, Đức Chúa Trời muốn đem chính Ngài vào trong con người để là một với con người, để là sự sống, sự cung ứng sự sống và mọi sự của con người, và có được con người làm sự biểu lộ của Ngài—Êph. 3:9-10; 1:10; Sáng. 1:26; 2:9.
 - b. Đức Chúa Trời trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài đã có cuộc họp trong cõi đời đời để có một quyết định về sự chết vô cùng quan trọng của Christ cho việc thực hiện gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Công. 2:23.
 - c. Thân vị thứ nhì trong Đấng Tam Nhất Thần thượng đã chuẩn bị thực hiện việc “đi ra” của Ngài từ cõi đời đời vào trong cõi thời gian để được sinh ra tại Bết-lê-hem với tư cách một con người —Mi. 5:2
 - d. Đức Chúa Trời ban phúc cho tín đồ trong Christ các phúc hạnh thuộc linh trên cõi trời trước khi sáng lập thế giới—Êph. 1:3-6.
 2. Lịch sử của Đức Chúa Trời trong con người bắt đầu với sự nhục hóa và tiếp tục với tiến trình của Ngài gồm đời sống làm người, sự đóng đinh, phục sinh và thăng thiên; Ô-sê 11:4 nói rằng những điều này là dây của một người, dây bện của tình yêu:
 - a. Lịch sử thần thượng, tức chuyển động của Đức Chúa Trời trong con người, thì ở với Đấng Christ đã-trái-qua-tiến-trình, tức Đấng Thần-nhân, trong tư cách là nguyên mẫu, để đưa đến người mới hầu tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới, tức Thần-nhân vĩ đại, là sự hoàn tất chung cuộc của gia tể đời đời của Đức Chúa Trời.
 - b. Qua sự nhục hóa và đời sống làm người, Christ đem Đức Chúa Trời vô hạn vào trong con người hữu hạn, Ngài liên hiệp và hòa quyện Đức Chúa Trời Tam Nhất với con người ba phần, và Ngài biểu lộ Đức Chúa Trời dồi dào trong các thuộc tính phong phú của Đức Chúa Trời trong nhân tính Ngài qua các mỹ đức đầy hương thơm của Ngài.
 - c. Sự đóng đinh của Christ là sự chết thay, sự chết bao-hàm-tất-cả, sự cứu chuộc pháp lí bao-hàm-tất-cả, kết liễu thọ tạo cũ và giải quyết mọi nan đề (Gi. 1:29); trong sự chịu đóng đinh, Ngài đã cứu chuộc mọi sự mà đã được Đức Chúa Trời tạo nên và bị sa ngã trong tội (Hê. 2:9; Cól. 1:20), Ngài tạo dựng (hoài thai) người mới bởi yếu tố thần thượng (Êph. 2:15), và Ngài giải phóng sự sống thần thượng của Ngài từ bên trong lớp vỏ là nhân tính của Ngài (Gi. 12:24; 19:34; Lu. 12:49-50).
 - d. Trong sự phục sinh, Ngài được sinh ra làm Con trưởng của Đức Chúa Trời (Công. 13:33; La. 1:4; 8:29), Ngài trở nên Linh ban-sự-sống (1 Cô. 15:45b), và Ngài tái sinh hàng triệu triệu con người để là các con của Đức Chúa Trời như các chi thể của Thân thể Đấng Christ và là cấu tạo của một người mới, tức Hội thánh (1 Phi. 1:3; Cól. 3:10-11).
 - e. Ngài thăng thiên lên các tầng trời và sau đó giáng xuống như Linh để đưa đến Hội thánh là một người mới vì sự biểu lộ tập thể của Đức Chúa Trời Tam Nhất—G-ên 2:28-32; Công. 2:1-4, 16-21.
- B. Vậy nên, Hội thánh, là thực tại của một người mới, cũng là một phần của lịch sử thần thượng, tức lịch sử mang tính nội tại của huyền nhiệm thần thượng bên trong lịch sử con người bên ngoài;

- vào lúc kết thúc phần này của lịch sử thần thượng, Christ sẽ trở lại cùng với những người đắc thắng của Ngài là quân đội của Ngài (G-ên 1:4; 3:11) để đánh bại Anti-christ và quân đội của hắn.
- C. Tiếp đó, vương quốc ngàn năm sẽ đến; cuối cùng, vương quốc này sẽ tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới trong trời mới và đất mới; Giê-ru-sa-lem Mới sẽ là bước sau cùng, bước tổng kết trong lịch sử của Đức Chúa Trời.

II. Với Phi-e-rơ (chức vụ đánh cá), Phao-lô (chức vụ xây dựng) và Giăng (chức vụ vá lưới), chúng ta có thể thấy khát vọng của lòng Chúa là có một người mới:

- A. Đức Chúa Trời dùng Phi-e-rơ trong ngày Ngũ tuần để đem vào nhiều tín đồ Do Thái (Công. 2:5-11); hơn nữa, Cột-nây đã nhận được khải tượng khi cầu nguyện (10:30), và Phi-e-rơ cũng nhận được khải tượng khi cầu nguyện (cc. 17, 19) mà qua đó kế hoạch và chuyển động của Đức Chúa Trời (cc. 9b-14, 27-29) là để đạt được dân ngoại vì sự tồn tại thực tiễn của một người mới đã được thực hiện.
- B. Phao-lô đã cho thấy trong Ê-phê-sô 2:14-15 rằng Christ đã tạo nên cả người Do Thái lẫn dân ngoại thành một người mới qua sự chết-tạo-nên-người-mới của Ngài (đc. 4:22-24); Phao-lô cho biết trong 1 Cô-rin-tô 12:13 rằng chúng ta đã được báp-têm vào trong một Thân thể, “dù là người Do Thái hay Hi Lạp”; trong Ga-la-ti 3:27-28, Phao-lô cho biết rằng những ai đã được báp-têm vào trong Christ thì đều mặc lấy Christ và “không thể có người Do Thái hay người Hi Lạp”; trong Cô-lô-se 3:10-11, Phao-lô cho biết lần đầu tiên rằng người Do Thái và người Hi Lạp không có chỗ trong người mới.
- C. Giăng nói với chúng ta rằng Chúa đã dùng huyết Ngài mua “con người từ mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân, mọi nước” (Khải. 5:9); những người được chuộc này cấu tạo nên Hội thánh là một người mới; qua Giăng, chúng ta cũng thấy rằng các Hội thánh là các giá đèn vàng (1:11-12) và khi tổng kết thì các giá đèn này trở nên Giê-ru-sa-lem Mới; trong các giá đèn và trong Giê-ru-sa-lem Mới, chúng ta thấy không có những khác biệt giữa các dân.
- D. Tất cả điều này hàm ý rằng hằng ngày chúng ta cần cởi bỏ người cũ và mặc lấy người mới bằng cách uống một Linh (1 Cô. 12:13) để chúng ta được đổi mới trong linh của tâm trí mình trong mọi lĩnh vực của đời sống hằng ngày thực tiễn hầu thực hiện khát vọng của lòng Chúa là có được một người mới trong thực tại (Êph. 4:22-24).

III. Với lịch sử thần thượng thì có thọ tạo mới—tức người mới với một lòng mới, một linh mới, một sự sống mới, một bản chất mới, một lịch sử mới và một sự tổng kết mới—*Thánh ca 16; Exc. 36:26; 2 Cô. 3:16; Mat. 5:8; Tit 3:5*:

- A. Lịch sử thần thượng, tức lịch sử của Đức Chúa Trời trong con người, là kể từ khi Christ nhục hóa đến khi Ngài thăng thiên trở thành Linh ban-sự-sống và sau đó tiếp tục với việc Ngài nội cư trong chúng ta qua sự cứu rỗi hữu cơ của Đức Chúa Trời gồm tái sinh, thánh hóa, đổi mới, biến đổi, đồng hóa và vinh hóa để đem chúng ta vào thực tại đầy đủ của một người mới và làm chúng ta trở nên cô dâu vinh hiển của Christ—Êph. 4:22-24; La. 5:19; Khải. 19:7-9.
- B. Bây giờ, chúng ta cần tự hỏi mình câu hỏi này: Chúng ta đang sống trong lịch sử thần thượng hay chúng ta chỉ đang sống trong lịch sử con người?:
1. Tất cả chúng ta vốn được sinh ra trong lịch sử con người nhưng chúng ta đã được sinh lại, được tái sinh, trong lịch sử thần thượng; nếu nếp sống của chúng ta là ở trong thế giới thì chúng ta đang sống trong lịch sử con người; nhưng nếu chúng ta đang sống trong Hội thánh là thực tại của một người mới thì chúng ta đang sống trong lịch sử thần thượng; trong nếp sống Hội thánh, lịch sử của Đức Chúa Trời là lịch sử của chúng ta; bây giờ, hai bên, Đức Chúa Trời và chúng ta, có cùng một lịch sử—đó là lịch sử thần thượng.
 2. Chúng ta ngợi khen Chúa vì chúng ta đang ở trong lịch sử thần thượng, kinh nghiệm và vui hưởng những điều thần thượng, huyền nhiệm, vì sự cứu rỗi hữu cơ của chúng ta và vì sự lan rộng của Ngài qua việc rao giảng phúc âm hòa bình đến khắp thiên hạ (Êph. 2:14-17; 6:15; đc. Mat. 24:14) hầu có thể trở nên một người mới trong thực tại để là cô dâu đắc thắng của Ngài.